

По момитѣ правината
На момчета е кривината“.
(М. 13 стр. 18—19).

„Де е дошелъ денъ Великденъ,
Денъ Великденъ, денъ Гюрговденъ.
Та седнаха да поручатъ,
Поручаха и станаха,
Ютидоха на хорото,
Се фатиха да играятъ.
Костандаला харамія
Та си слѣзе отъ гората
„Отъ гората харамиче,
Та си слѣзе край ц'рквата,
Край ц'рквата на хорото“.
(М. 16, стр. 22—23).

„Керко, мила керко!
Кой чука на порти?
Мале мила мале!
Едно лудо младо,
На механа е било,
Благо е вино пило,
Пило си и опило“.
(М. 47, стр. 56).

„Изгреяли са, изгреяли се две слънца,
Не са были две слънца,
Но са были два сына
И двата отъ една вода піеха
И двата отъ една рида си бришеха
И двата ги отъ едночъ армаса
И двата отъ едночъ ожени,
Оти се мошне милуваха
Да не имъ хатеръ остане.
(М. 204, стр. 216).

Да продължавамъ ли? Азъ мислѣхъ, че тия примѣри